

[Palle Simonsen]

denne plan indeholder, ikke løser dette samfunds problemer.

Her vil jeg gerne henvise til den plan, det konservative folkeparti og venstre forleden dag fremsatte i fællesskab. Der er der muligheder for at løse problemerne. Der er der også beregninger med, det fremgår meget klart af materialet. Det bygger naturligvis på en fundamentalt anderledes holdning end den, regeringen repræsenterer, men vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at det er den holdning, som er forudsætningen for, at vi får genskabt den økonomiske balance i samfundet, men som også skal være baggrunden for en trykthed hos den enkelte borger, hos virksomhederne og på arbejdspladserne, således at der bliver investeringslyst, således at der bliver skabt mere arbejde og større indtjening.

Formanden:

For at medlemmerne og grupperne kan disponere, skal jeg meddele, at det er tanken at holde pause fra så nær ved kl. 12 som muligt og til kl. 13.30.

Glistrup (FP):

Denne debats grundlag er socialdemokraternes påstand om, at man ved at hugge pensionisternes milliarder kan opnå at skabe 50.000 nye arbejdspladser. Det er imidlertid det rene og skære blålys. Det er ikke blot noget, vi kan argumentere os frem til, det er noget, vi har al erfaring for. I de snart 7 år denne regering har siddet og gang på gang som Egon Olsen i »Olsenbanden« har sagt: nu har vi en plan, nu har vi en plan, og vi kan skabe beskæftigelse, har virkningen hver evig eneste gang været, at der er blevet mere arbejdsløshed og ikke mindre arbejdsløshed.

Da den plan, regeringen nu kommer med, ikke er spor anderledes, idet den er et opkog af de tidligere planer, som har vist sig at være forfejlede, er det helt oplagt, at hvis regeringens plan bliver gennemført, så bliver der ikke skabt 50.000 nye arbejdspladser, men der kommer 35.000 flere arbejdsløse. Det er det, planen går ud på.

Det er meget, meget let at påvise, at det vil gå sådan, for de arbejdspladser, som regeringen hævder at den vil skabe, er kunstige, unaturlige, midlertidige arbejdspladser, for det kan kun gøres ved, at man tager penge nogle steder. Denne gang er det altså pensio-

nisterne, man vil tage fra. Til andre tider er det statsobligationer, man vil udstede, og tage erhvervsvirksomhedernes penge ved at forhøje renten, og til atter andre tider er det fra skatteyderne, man vil hugge pengene. Men resultatet er præcis det samme hver evig eneste gang: der bliver nedlagt flere arbejdspladser, som ellers ville have været varige, end der bliver oprettet nye arbejdspladser.

Derfor må det slås ganske klart fast, at det oplæg, regeringen er kommet med her som grundlag for denne debat, kun fører ud i forøget arbejdsløshed. Ganske på samme måde som de 12 forudgående såkaldte beskæftigelsesplaner har været arbejdsløshedsplaner, vil denne plan, nr. 13, også være en arbejdsløshedsplan. Får socialdemokratiet lov til at fortsætte med at lave sine beskæftigelsesplaner, så vil man kunne fejre beskæftigelsesplan nr. 25 med, at vi får 1 mill. arbejdsløse her i Danmark. Det er sandheden, som enhver, der vil tænke tingene logisk igennem, kan sige sig selv. Sådan virker socialdemokratiets plan.

Det er ikke pensionisterne og deres sammenlutninger i gruppelivsforsikringer, i pensionskasser, i frivilligt tegnede forsikringer, i pensionsordninger af den ene eller den anden art, vi skal gå på jagt efter og kvæle, sådan som regeringen vil det i sit oplæg. Det, vi skal gøre, det, vi skal erkende, er: hvor ligger fejlen, hvor ligger den grundskavank, som har ført regeringen ud i det oplæg, regeringen her er kommet med? Det er ganske åbenbart for enhver, der har øjne at se med, at grundskavanken ligger i, at man har udskrevet alt, alt, alt for store skatter på befolkningen.

Det er ikke pensionskasserne, det er ikke gruppelivsforsikringerne, det er ikke livsforsikringsselskaberne, det er ikke kapitalpensionsordningerne, der er de onde skurke i dette billede. Det er simpelt hen det, at regeringen og socialdemokratiet bestandig har kunnet finde flertal i denne sal, så med det ene parti, så med det andet parti, for socialdemokratiet har aldrig haft flertal alene, til at skrue skatterne så højt op, at den danske befolkning nu er ved at blive tvunget fuldstændig i knæ, så vi oplever, at hver evig eneste uge bringer nye arbejdsløshedsrekorder, at hver evig eneste dag bringer helsider i aviserne med avertissementer om tvangsauktioner, om betalingsstandsninger, om konkurser osv.